

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 1T/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320010068
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5320010068.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudcom JUDr. Michalom Mravcom, v trestnej veci proti obžalovanému O. Q., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.09.2020 v Čadci, takto

rozhodol:

Obžalovaný O. Q. L. F. V. H. R. F. L. , nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom Y. XXX, nezamestnaný,

je vinný, že

ako otec O. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. Z., O. XXXX, okr. Č. si úmyselne riadne neplnil svoju zákonnú výživovaciú povinnosť v období od septembra 2018 do mája 2019 vrátane s výnimkou uhradeného výživného za mesiace október, november, december 2018, január a marec 2019 vo výške určenej právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Čadci pod sp. zn. 6P/13/2015 zo dňa 20.10.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.01.2016, a to prispievať na syna sumou 150,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci, čím takto na výživnom dlhuje synovi O. Q. sumu 600,- €, pričom v dobe, keď neplatil výživné, bol SZČO, pričom nevykonával činnosť, aby si zabezpečil príjem, neprejavil skutočný záujem sa trvalo zamestnať, nehľadal si sám prácu a tiež mal príjem, z ktorého mohol výživné alebo jeho časť uhradiť,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á na skúšobnú dobu v trvaní 1 /jeden/ rok.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 14.02.2020 bola súdu doručená obžaloba na obž. O. Q. pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Samosudca po preskúmaní obsahu spisového materiálu na vec sa viažúceho vydal dňa 20.02.2020 podľa § 353 ods. 1 Tr. por. trestný rozkaz č.k. 1T/21/2020 ktorým uložil obv. O. Q. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Proti citovanému trestnému rozkazu podal obžalovaný odpor /č.l. 56/, v ktorom uviedol, že syn dovŕšil plnoletosť, žiadal aby mu predložil potvrdenie o návšteve školy, čo však neurobil, svoju povinnosť plnil.

Na základe obžaloby okresného prokurátora vykonal súd hlavné pojednávanie na ktorom vypočul obžalovaného, svedka O. Q. ml., prečítal ostatné listinné dôkazy.

Pri rešpektovaní zásad bezprostrednosti, ústnosti a objektívnej pravdy vychádzajúc z výsledkov dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

Obžalovaný O. Q. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa je nevinný zo spáchania skutku. Uviedol, že neplatil výživné, pretože mu exmanželka nedala potvrdenie, že sa syn ešte učí na škole, nakoľko skončil povinnú školskú dochádzku. Okrem výživného mu nekupoval žiadne veci, ani mu nedával finančné prostriedky, nakoľko zarába iba 400,-€. Dodal, že má uhradené všetko výživné, doklady doloží súdu písomne.

Svedok O. Q. ml. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v predmetnom čase študoval. Vyštudoval ako automechanik, následne si dorábal maturitu. Výdavky mal v tom čase na školské pomôcky, stravu, cestovanie. Najskôr býval na internáte, potom býval na byte. Obžalovaný mu nezaplatil dlžné výživné, a to ani po podaní obžaloby. Nepamätá si, kedy skončil školskú dochádzku. Hneď ako doštudoval, ten týždeň nastúpil do práce. Podľa vysvedčenia doštudoval 09.05.2019. dlh na výživnom je 600,-€.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, z ktorých mal preukázané nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 20.10.2015, sp. zn. 6C/13/2015 (č.l. 3) súd zvýšil výživné na mal. O. Q. zo sumy 100,-€ mesačne na sumu 150,-€ mesačne.

Obžalovaný uhradil výživné dňa 25.01.2019 v sume 150,-€ a dňa 19.03.2019 v sume 150,-€ (č.l. 4).

Podľa potvrdenia o návšteve školy (č.l. 9) O. Q. ml. v roku 2018 a 2019 navštevoval Strednú školu X. dennou formou štúdia.

Podľa pracovnej zmluvy (č.l. 10) O. Q. ml. nastúpil do zamestnania dňa 01.06.2019 u zamestnávateľa W. - H. Ž., M..L..T..

Podľa odpisu z registra trestov (č.l. 14) obžalovaný bol doposiaľ právoplatne uznaný vinným v troch prípadoch. V evidencii priestupkov (č.l. 16) má jeden evidovaný priestupok pre porušenie cestnej premávky.

Z vysvedčenia (č.l. 29) mal súd preukázané, že O. Q. ml. ukončil školskú dochádzku dňa 10.05.2019.

Podľa správy obce Y. (č.l. 30) obžalovaný v obci požíva dobrú povesť, je rozvedený, žije sám vo svojom rozostavanom rodinnom dome, o požívaní alkoholických nápojov obec nemá vedomosť, agresívne správanie nebolo zaznamenané, neboli na neho podané podnety, ani sťažnosti.

Podľa správy ÚPSVaR Námestovo (č.l. 31, 32) obžalovaný nebol poberateľom pomoci v hmotnej núdzi a príspevkov ani žiadnych sociálnych dávok. Bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 25.10.2018 do 07.05.2019, vyradený z evidencie bol dňa 08.05.2019 na základe vzniku pracovného pomeru. Obžalovanému boli od 01.09.2018 ponúknuté 3 pracovné miesta. Obžalovaný na ponuky reagoval, v dvoch prípadoch ho zamestnávateľ neprijal, v jednom prípade bol prijatý, ale zamestnal sa sám od 08.09.2019 v Roľníckom družstve v E..

Obžalovaný nie je držiteľom ani vlastníkom žiadneho motorového vozidla.

Prokurátor v záverečnej reči, navrhol obžalovaného uznať za vinného podľa obžaloby a uložiť mu trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrnne v zmysle ustanovenia § 2 ods. 6 Tr. por. a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok uvedený vo výroku rozsudku kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. sa stal, že ho spáchal obžalovaný O. Q. a že boli splnené všetky podmienky na vyvedenie trestnej zodpovednosti voči obžalovanému.

Prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. spácha ten kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného a čin spácha závažnejším spôsobom konania.

Podľa názoru súdu obžalovaný svojim konaním uvedeným vo výroku o vine naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Za daného skutkového stavu mal súd vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že obžalovaný úmyselne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému O.L. Q., napriek tomu, že mal možnosť toto maloleté dieťa živiť, či už osobnou starostlivosťou alebo aspoň vo forme peňažnej. Obžalovaný miesto toho, aby sa snažil nájsť si vhodné zamestnanie aby aspoň čiastočne plnil svoju vyživovaciu povinnosť. Obžalovaný neuviedol, ani nepreukázal žiadne prekážky (zlý zdravotný stav a pod.) pre ktoré by nemohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní tvrdil, že výživné má uhradené, resp. že zameškané výživné dodatočne uhradí. Jeho výpoveď bola jednoznačne vyvrátená výpoveďou svedka O. Q. ml., ktorý výslovne uviedol, že obžalovaný výživné neuhradil, ani dodatočne. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že dodatočne doloží potvrdenia o úhrade výživného, čo však neučinil. Túto časť jeho výpovede súd považoval za jeho obhajobu, ktorá však bola jednoznačne vyvrátená výpoveďou svedka O. Q. ml.

Za takto ustáleného skutkového stavu súd teda dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaný skutok, priebeh ktorého súd ustálil vykonaným dokazovaním tak, ako je opísaný vo výrokovej časti rozsudku sa stal, obžalovaný ho spáchal, pričom svojim konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa 207 ods. 1 Tr. zák.,

Súd teda po vykonanom dokazovaní obžalovaného O. Q. uznal za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák..

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výhovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd mal v konaní zistenú jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Súd teda ukladal trest v trestnej sadzbe od 6 mesiacov do 2 rokov.

Súd v danom prípade uložil na podklade zistených skutočností obžalovanému O. Q. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, teda na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý považuje za dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák.:

(1) Pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd obžalovanému výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok počas ktorej bude v rámci plynutia skúšobnej doby dôsledne skúmať jeho správanie pre účel vyslovenia súdu, či sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil, alebo či takto uložený trest nemal pre obžalovaného účinok predpokladaný Trestným zákonom.

Takýto trest súd považuje za zákonný a spravodlivý, a to aj vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a následok. Takto uložený plní tak represívnu ako aj preventívnu funkciu trestu. Súd je toho názoru, že pri zvážení všetkých podstatných okolností tohto prípadu je tento trest trestom dostatočne prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného postačujúcim.

Pre úplnosť súd dodáva, že obžalovaný až do doby, kedy sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu môže dodatočne splniť svoju povinnosť a to v sume 600,- €, čím využije inštitút účinnej ľútosti s následkom zániku trestnosti činu a bude spod obžaloby oslobodený. najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.